

РЕШЕНИЕ

№ 5972

гр. София, 23.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Петя Стоилова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на
прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **9293** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на ОПП –
СДВР срещу Решение от 18.04.2011г. по н.а.х.д. № 12737/2010г., постановено от 20
състав на СРС, НО, с което е отменено Наказателно постановление №
72033/13.09.2010г. на Началника на група АНД при ОПП – СДВР, с което на А. И. К. за
нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП е наложено
административно наказание „глоба” в размер на 200лв. и „лишаване от право да се
управлява МПС” за срок от 2 месеца.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като
постановено при съществени нарушения на материалния закон и на
съдопроизводствените правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от
НПК, поради което се иска неговата отмяна. Твърди се, че е неправилен изводът на
съда за липса на веществени доказателства – снимки, разпечатки и видеозаписи, тъй
като се касае за нарушение, установено с техническо средство Трафик радар TR 4, а не
за заснемачи или записващи системи. Отразената в АУАН фактическа обстановка не е
опровергана, тъй като жалбоподателят не е представил никакви доказателства.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не изпраща представител в
съдебното заседание.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора, като е приел, че на 17.08.2010г., в 10,00ч. в [населено място], по [улица]А. И. К. управлявал лек автомобил „Фолксваген” с ДК [рег.номер на МПС] , когато при кръстовището с [улица]той бил спрял от полицейски служители при О”ПП” – СДВР, които му съставили акт за превишена скорост от 97 км/ч, при ограничение за населено място от 50 км/ч. Скоростта била установена с техническо средство Радар TR 4D №444, фиксиращ скорост, дата и точен час, показани на водача. Въз основа на акта за установяване на нарушението било издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът приема, че не се установяват причини атакуваното НП да бъде отменено на процесуални основание, но фактическите констатации, отразени в акта не се доказват по безсъмнен начин от събраните по делото доказателства. Според районният съд по делото не са налице доказателства, дали на пътното платно не е имало други МПС и дали полицейските служители са спрели за проверка именно водача на най-бързо движещият се в съответната посока автомобил. По административнонаказателната преписка липсват веществени доказателствени средства, посочени в чл. 189, ал.7 от ЗДвП/ настояща ал.15/ - снимки, видеозаписи, разпечатки, т.е. не е безспорно установено извършването на нарушение, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно постановено, с оглед на допълнително представените писмени доказателства пред касационната инстанция, поради което следва да се отмени.

Актът за установяване на административното нарушение и Наказателното постановление са издадени от компетентни органи, като не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила на ЗАНН.

Видно от представената Разпечатка от паметта на техническото средство TR 4 фабр. № 444 от дата 17.08.2010г. е посочен часът, датата и засечената скорост, която информация е била показана на водача, според свидетелските показания на актосъставителя. В АУАН санкционираното лице не е направило възражения срещу показанията на радара, нито е възразило, че измерената скорост не е на неговия автомобил. В съдебното заседание актосъставителят е потвърдил написаното в АУАН. От Техническото описание и Инструкцията за експлоатация на Трафик радар TR 4 видно, че радарът регистрира измерената скорост, датата и часа на нарушението, но не и регистрационният номер на автомобила, както и не заснема и не записва извършеното нарушение.

Според чл.21, ал.1 от ЗДвП на леки автомобили категория В е забранено да превишават в населено място скоростта от 50 км/ч. Нормата на чл.182, ал.1, т.5 ЗДвП (в действащата към момента на извършване на нарушението редакция) постановява, че водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място се наказва за превишение над 41км/ч - с глоба от 200 лв. и два месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство.

Настоящата инстанция намира, че са налице основания за прилагането на по-благоприятен закон. С изменението на чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП (ДВ бр.10 от

01.02.2011г.) за превишаване на скоростта от 41 до 50 км/ч лицата се наказват с глоба 200 лв., като е отменено наказанието „лишаване от право да се управлява МПС за срок от един месец”. Предвид разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН, щом до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби се прилага онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В случая по-благоприятната разпоредба, що се отнася до наказанието „лишаване от право да се управлява МПС” се явява новата разпоредба и тя следва да се приложи.

По така изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 18.04.2011г. по н.а.х.д. № 12737/2010г., постановено от 20 състав на СРС, НО, с което е отменено Наказателно постановление № 72033/13.09.2010г. на Началника на група АНД при ОПП – СДВР, в частта в която на А. И. К. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева.

ОСТАВЯ В СИЛА Решението в останалата му част, в която е отменено наказателното постановление относно наложеното административно наказание „лишаване от право да се управлява МПС за срок от два месеца”.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.